

Václav Vladivoj Tomek

(31. května 1818 Hradec Králové – 12. června 1905 Praha)

Václav Vladivoj Tomek byl český historik, archivář a konzervativní politik. Vystudoval práva na Karlo-Ferdinandově Univerzitě (dnešní UK). Po studiích nastoupil jako soukromý učitel a vychovatel v rodině Františka Palackého, který ho podporoval v jeho profesní kariéře. Doporučil jej mimo jiné pražskému magistrátu, díky čemuž vzniklo jeho dvanáctisvazkové dílo s názvem Dějepis města Prahy (vycházel 1855-1901).

Po revoluci roku 1848 se zapojil do politického života. Stál na straně konzervativních českých vlastenců, kteří se ve funkcích udrželi i v dobách Neoabsolutismu. Tím se názorově rozchází s Palackým. Podílel se na vydávání listu Vídeňský deník, který prezentoval postoje konzervativců. Roku 1854 se místo Palackého stal jednatelem Českého muzea. Historik Otto Urban tuto konzervativní stranu označuje za skupinu, která věřila, že i v podmínkách porážky revoluce lze rozvíjet národní svéráz. Zároveň odmítala demokratický radikalismus roku 1848. V roce 1859 utrpěl vládní režim kvůli prohrané druhé italské válce za nezávislost otřes a započal proces obnovy ústavního života. V roce 1860 Tomek otevřeně mluví o tom, že „*náš stát nachází se v nějaké nejistotě*“ a „*hlouček náš slábné*“. Konzervativní skupina loajální k bachovskému režimu byla v rozkladu.

V prosinci 1860 se setkal s předním českým šlechticem Jindřichem Jaroslavem Clam-Martinicem a domluvil pak ve svém bytě 6. ledna 1861 schůzku Clam-Martinice s předákem českých liberálů Františkem Ladislavem Riegerem. Výsledkem byla dohoda o alianci české aristokracie a měšťanských národních elit s cílem dosáhnout státoprávního uznání statutu země koruny české. Podobně zprostředkoval Tomek v roce 1870 schůzku českých emisarů Clam-Martinice a Riegra s představitelem nové vlády Karla von Hohenwarta Albertem Schäfflem. Výsledkem schůzky bylo započetí pokusu o česko-rakouské vyrovnání (takzvané fundamentální články). Od roku 1861 až do roku 1870 byl poslancem Českého zemského sněmu, který ho následně zvolil poslancem Říšské rady.

Do zemského sněmu se ještě vrátil v roce 1871, kdy byl zvolen za kurii městskou (obvod Jílové – Vyšehrad – Benešov – Černý Kostelec) poté, co zemřel poslanec František Šípek. Zde obhájil mandát ve volbách roku 1872. V doplňovacích volbách roku 1873 zde ovšem byl zvolen místo něj Karel Ullrich. Poslancem se stal znovu v doplňovacích volbách roku 1874, nyní na Královéhradecku. Zde mandát obhájil v doplňovacích volbách roku 1875 a 1876. Krátce po nich v březnu 1876 ale na poslanecký mandát v zemském sněmu definitivně rezignoval. Roku 1885 byl jmenován členem Panské sněmovny (horní komory Říšské rady) a dne 30. listopadu 1898 byl povýšen do rytířského stavu. Působil v Komisi pro soupis památek Prahy od jejího vzniku v roce 1883 a jako její člen spoluvytvářel první systém památkové péče v Čechách.

Dílo:

- Děje mocnářství rakouského
- Novější dějepis rakouský
- Kosmův Letopis český s pokračovateli
- Krátká mluvnice česká
- Děje království českého
- Paměti Újezdu Polického čili...nynějších panství polického a Broumovského...
- Příběhy kláštera a města Polica nad Medhují
- Příruční kniha dějepisu rakouského
- Sněmy české dle obnoveného zřízení zemského Ferdinanda II. (1868)
- **Dějepis města Prahy (1855–1901)**
- Jan Žižka
- **Základy starého místopisu pražského**
- Ze života českých poustevníků
- Paměti z mého života (1904-1905)

Literatura:

KUTNAR, František - MAREK, Jaroslav: Přehledné dějiny českého a slovenského dějepisectví Od počátků národní kultury až do sklonku třicátých let 20. století. Praha 2009.

NODL, Martin: Dějepisectví mezi vědou a politikou. Úvahy o historiografii 19. a 20. století. Brno 2007.

Další zdroj:

https://cs.wikipedia.org/wiki/Václav_Vladivoj_Tomek#cite_ref-13